

2020

3

การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัย ระดับชาติ ครั้งที่ 8 และระดับนานาชาติ ครั้งที่ 4

“งานวิจัย และนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาสังคมให้ยั่งยืน”
“Research and Innovation for the Development
of Society toward Sustainability”

ประชุมวิชาการผ่านระบบออนไลน์ วันที่ 26 เมษายน 2563 เวลา 09.00 – 17.45 น.

มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร

การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 8 และระดับนานาชาติ ครั้งที่ 4
มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี
“งานวิจัย และนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาสังคมให้ยั่งยืน”

THE EIGHTH NATIONAL SYMPOSIUM AND THE FOURTH INTERNATIONAL SYMPOSIUM
BANGKOKTHONBURI UNIVERSITY
“RESEARCH AND INNOVATION FOR THE DEVELOPMENT
OF SOCIETY TOWARD SUSTAINABILITY”

ประชุมวิชาการผ่านระบบออนไลน์
วันอาทิตย์ที่ 26 เมษายน 2563

มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรีร่วมกับ

สำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ (วช.)	สมาคมนักวิจัยแห่งประเทศไทย
การกีฬาแห่งประเทศไทย	มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์
มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม	วิทยาลัยเทคโนโลยีพนมวันท์
KENT STATE UNIVERSITY	FO GUANG UNIVERSITY
GUIZHOU NORMAL UNIVERSITY	UNIVERSITAS NEGERI MEDAN
RIGA TECHNICAL UNIVERSITY	WESTERN SYDNEY UNIVERSITY
BAUMAN MOSCOW STATE TECHNICAL UNIVERSITY	

กลุ่มสาขาวิชาที่นำเสนอผลงานวิจัยทั้งภาคบรรยายและภาคโปสเตอร์

- กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
- กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ

คำนำ

มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่เน้นการเพิ่มพูนองค์ความรู้ด้านวิชาการ โดยการส่งเสริมนักวิจัย นักวิชาการ รวมถึงนักศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาให้เกิดการสร้างและพัฒนา ผลงานวิจัยที่สามารถนำไปสู่การพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ทั้งในระดับชุมชน และระดับประเทศ ที่ตอบสนองต่อวัตถุประสงค์การสร้างความรู้ความเข้มแข็งทางวิชาการ และการส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาและเผยแพร่ความรู้ รวมทั้งยังเป็นช่องทางที่ก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยน ประสบการณ์และสร้างความร่วมมือในการพัฒนาสหวิทยาการ

มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี จึงจัดให้มีการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 8 และระดับนานาชาติ ครั้งที่ 4 ผ่านระบบออนไลน์ ภายใต้หัวข้อ “งานวิจัย และนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาสังคมให้ยั่งยืน” ขึ้น ซึ่งการประชุมดังกล่าวนี้ ได้รับความร่วมมือทั้งภาครัฐและเอกชน ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ (วช.), สมาคมนักวิจัยแห่งประเทศไทย, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม, วิทยาลัยเทคโนโลยีพนมวันท์, การกีฬาแห่งประเทศไทย , Kent State University, Fo Guang University, Guizhou Normal University, Universitas Negeri Medan, Bauman Moscow State Technical University, Riga Technical University, Western Sydney University

มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรีมุ่งหวังว่าการจัดประชุมวิชาการครั้งนี้ จะเป็นโอกาสในการสร้างองค์ความรู้ที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการพัฒนาสหวิทยาการหลากหลายสาขาวิชา และนำไปสู่การพัฒนาวิชาการความรู้ที่ดีต่อไปในอนาคต

(รองศาสตราจารย์ ดร.บังอร เบ็ญจาธิกุล)
อธิการบดี มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

สารบัญ

การนำเสนอผลงานวิจัย

หน้า

กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์

- 50 การเปลี่ยนผ่านด้านการจัดฉายภาพยนตร์จากระบบฟิล์มไปสู่ระบบดิจิทัลในประเทศไทย
The transition from movie screening form film system to digital system in Thailand.
สยาม เจริญอินทร์พรหม..... 508
- 51 การมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบการบริหารงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลนาเลิน อำเภอศรีเมืองใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี
Public participation in budget management audits of the Na Loen Subdistrict Administration Organization Si Mueang Mai District Ubon Ratchathani.
บุษรา มัยอั้ง, ปณณทัต บุญเสริม และพีรพล ไทยทอง 516
- 52 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราเงินเฟ้อและการว่างงาน
An Analysis of the Relationship between the Rate of Inflation and Unemployment.
บุษรา มัยอั้ง..... 534
- 53 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อปริมาณการนำเข้าเพชรของประเทศไทย
Factors Influencing Thailand's Diamond Imports.
บุษรา มัยอั้ง, ธเรศว์ ธนะสมบุรณ์ และชินภัทร พุทธชาติ 552
- 54 การมีส่วนร่วมของผู้นำชุมชนในการบริหารงานของ องค์การบริหารส่วนตำบลลาดใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม
Participation of community leaders in the administration of administrative organizations LatYaiSubdistrict, Mueang District, Samut Songkhram Province.
ชัยรัตน์ จันทนดิษฐ์..... 563

ภาคผนวก

- คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานโครงการประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัย... 577

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อปริมาณการนำเข้าเพชรของประเทศไทย

Factors Influencing Thailand's Diamond Imports

บุษรา มุ้ยอิง, ธเรศว์ ธนะสมบุญ และชินภัทร พุทธชาติ

Budsara Muiing ,Thareth Thanasomboon and Chinnaphat Phutthachat

สาขารัฐประศาสนศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ โทร.089-1688011

Branch:Public Administration Faculty of Political Science Tel 0891688011

e-mail:Bamee1977@hotmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อปริมาณการนำเข้าเพชรของประเทศไทย จากประเทศคู่ค้าสำคัญ 3 ประเทศหลัก คือ ประเทศอิสราเอล ประเทศ-เบลเยียม และประเทศอินเดีย โดยใช้ข้อมูลอนุกรมเวลาแบบรายไตรมาส ระหว่างไตรมาสที่ 1 ของปี พ.ศ. 2555 - ไตรมาสที่ 4 ของปี พ.ศ. 2560 ซึ่งมีผลการศึกษาดังนี้

จากผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อปริมาณการนำเข้าเพชรของประเทศไทยจากประเทศอิสราเอล คือ ระดับราคาเพชร สัดส่วนการนำเข้าเพชรจากประเทศ-อิสราเอล ต่อรายได้ประชาชาติของไทย และปริมาณการส่งออกอัญมณีของประเทศไทย มีความสัมพันธ์กับปริมาณการนำเข้าเพชรของประเทศไทยจากประเทศอิสราเอลในทิศทางเดียวกัน ส่วนตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนดอลลาร์สหรัฐ มีความสัมพันธ์กับปริมาณการนำเข้าเพชรของประเทศไทยจากประเทศอิสราเอลในทิศทางตรงข้าม ซึ่งตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ส่วนปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อปริมาณการนำเข้าเพชรของประเทศไทยจากประเทศเบลเยียม ประกอบด้วย สัดส่วนการนำเข้าเพชรจากประเทศเบลเยียม ต่อรายได้ประชาชาติของไทย ระดับราคาเพชร และระดับอัตราเงินเฟ้อ โดยตัวแปรทั้ง 3 มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับปริมาณการนำเข้าเพชรจากประเทศเบลเยียม ซึ่งตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้สำหรับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำเข้าเพชรของประเทศไทยจากประเทศอินเดีย ประกอบด้วย สัดส่วนการนำเข้าเพชรจากประเทศอินเดียต่อรายได้ประชาชาติของไทย และระดับราคาเพชร โดยตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับปริมาณการนำเข้าเพชรของประเทศไทยจากประเทศอินเดีย ส่วนตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนดอลลาร์สหรัฐ มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับปริมาณการนำเข้าเพชรของประเทศไทยจากประเทศอินเดีย ซึ่งตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

คำสำคัญ: ปัจจัยที่มีอิทธิพล, การนำเข้า, ปริมาณการนำเข้า, การนำเข้าเพชร

Abstract

To this end, relevant quarterly secondary time series data for the period between 2555 and 2560 were analyzed. Findings are as follows:

Factors influencing Thailand's importing of diamonds from Israel were the price level of diamonds, the ratio of the price of diamonds imported from Israel to Thailand's national income, and the volume of gems exported. These three factors were found to be positively correlated with the volume of diamonds imported by Thailand from Israel. However, the variable of the exchange rate of the Thai baht to the US dollar was found to be inversely correlated with the volume of diamonds imported by Thailand from Israel. This finding was congruent with the set hypothesis posited for this investigation.

Furthermore, factors influencing Thailand's importing of diamonds from Belgium were the ratio of the price of diamonds imported from Belgium to Thailand's national income, the price level of diamonds, and the rate of inflation. These three variables were found to be positively correlated with the volume of diamonds imported from Belgium. This finding was also congruent with the set hypothesis posited for this investigation. Factors influencing Thailand's importing of diamonds from India were the ratio of the price of diamonds imported from India to Thailand's national income and the price level of diamonds. These two variables were determined to be positively correlated with the volume of diamonds imported by Thailand from India. However, it was further ascertained that the variable of the exchange rate of the Thai baht to the US dollar was inversely correlated with the volume of diamonds imported by Thailand from India. This last finding was additionally found to be congruent with the set hypothesis posited for this investigation.

Keyword: Influence factors, importing , Influencing Diamond Imports, importing of diamonds

บทนำ

อุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับเป็นอุตสาหกรรมศักยภาพที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย ก่อให้เกิดเม็ดเงินหมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจเกือบ 30,000 ล้านบาทหรือร้อยละ 1.5 ของจีดีพี และมีแรงงานตลอดห่วงโซ่อุปทานถึง 800,000 คน ด้วยภูมิปัญญาการปรับปรุงคุณภาพพลอยสีให้มีความสวยงามเพิ่มขึ้น อีกทั้งช่างฝีมือเจียรไนอัญมณี รวมถึงช่างฝีมือผลิตเครื่องประดับมีทักษะความชำนาญเป็นที่ยอมรับในระดับสากล ส่งผลให้ไทยเป็นผู้ส่งออกสินค้าอัญมณีและเครื่องประดับใน 10 อันดับแรกของโลก ส่วนการค้าในประเทศเองก็คึกคักจากแรงซื้อของคนในประเทศและนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้าประเทศไทยปีละกว่า 30 ล้านคน รวมถึงนักธุรกิจ

ต่างชาติจำนวนไม่น้อยที่เดินทางเข้ามาซื้ออัญมณีและเครื่องประดับในไทย คาดว่าจะมีมูลค่าการค้าในประเทศสูงเกือบเท่ากับมูลค่าการส่งออกอัญมณีและเครื่องประดับไทยโดยรวม รัฐบาลไทยได้ตระหนักถึงความสำคัญดังกล่าว จึงได้กำหนดวิสัยทัศน์โดยวางเป้าหมายให้ไทยเป็นศูนย์กลางการค้าอัญมณีและเครื่องประดับโลกภายในอีก 5 ปีข้างหน้า สินค้าอัญมณีและเครื่องประดับไทยเป็นที่ยอมรับอย่างสูงในตลาดโลก และสินค้าส่วนใหญ่ที่ผลิตได้จะถูกส่งออกไปจำหน่ายในตลาดต่างประเทศ ทั้งนี้ เนื่องด้วยทักษะฝีมือแรงงานของไทยมีความชำนาญสูงทั้งการเจียระไนอัญมณีและผลิตเครื่องประดับ อีกทั้งผู้ประกอบการไทยเองมีการพัฒนาศักยภาพการผลิต การตลาด ตลอดจนได้รับการส่งเสริมจากภาครัฐมาอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ไทยก้าวขึ้นมาเป็นผู้ส่งออกใน 10 อันดับแรกของโลกเป็นครั้งแรกในปี 2559 (อันดับ 1 ของเอเชีย) และมีมูลค่าส่งออกกว่า 14,200 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โดยตลาดส่งออกสำคัญ ได้แก่ ฮองกง สหภาพยุโรป สหรัฐอเมริกา กลุ่มประเทศตะวันออกกลาง ญี่ปุ่น และอาเซียน เป็นต้น สินค้าส่งออกสำคัญอันดับแรกคือ ทองคำ รองลงมาได้แก่ เครื่องประดับแท่งเครื่องประดับเงิน (อันดับ 2 ของโลก) และเครื่องประดับทอง (อันดับ 13 ของโลก) พลอยสีทั้งพลอยเนื้อแข็งเจียระไน (อันดับ 4 ของโลก) และพลอยเนื้ออ่อนเจียระไน (อันดับ 2 ของโลก) ตามลำดับ

ส่วนการนำเข้านั้น เนื่องจากไทยขาดแคลนวัตถุดิบอัญมณีและโลหะมีค่า จึงจำเป็นต้องนำเข้าสินค้าวัตถุดิบ กึ่งวัตถุดิบ และโลหะมีค่าจากต่างประเทศ โดยสินค้านำเข้าหลัก ได้แก่ เพชร พลอยสี ทองคำ โลหะเงิน และแพลทินัม แหล่งนำเข้าสำคัญของไทย อาทิ สวิตเซอร์แลนด์ ฮองกง ออสเตรเลีย ญี่ปุ่น และประเทศในแถบแอฟริกา เป็นต้น ด้านการค้าอัญมณีและเครื่องประดับภายในประเทศขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง คาดว่ามีมูลค่าสูงใกล้เคียงกับมูลค่าการส่งออก โดยมีผู้ประกอบการค้าปลีกและค้าส่งเครื่องประดับที่อยู่ในระบบกว่า 8,000 ราย และนอกระบบอีกหลายพันราย ซึ่งร้านค้าส่วนใหญ่กระจุกตัวอยู่ในกรุงเทพฯ และจังหวัดใหญ่ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวสำคัญ อาทิ เชียงใหม่ ภูเก็ต เป็นต้น ส่วนกลุ่มผู้ซื้อสินค้าอัญมณีและเครื่องประดับในประเทศ แบ่งเป็น 1) ชาวไทยที่มีรายได้ระดับปานกลางขึ้นไป ซึ่งส่วนใหญ่นิยมซื้อทองรูปพรรณ 96.5% และบางส่วนซึ่งเป็นผู้มีฐานะมั่งคั่งมักจะซื้อเพชร เครื่องประดับเพชร และทองคำแท่ง สำหรับเก็บสะสมเป็นสินทรัพย์และเก็งกำไรด้วย 2) ชาวต่างชาติที่มาทำงานและอาศัยอยู่ในเมืองไทย 3) นักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทยปีละกว่า 30 ล้านคน รวมถึงพ่อค้าชาวต่างชาติที่เดินทางมาซื้อสินค้าและหิ้วกลับไปจำหน่ายในประเทศตน และ 4) ชาวต่างชาติที่อาศัยอยู่ในเมืองติดชายแดนไทยเดินข้ามพรมแดนมาซื้อเครื่องประดับในฝั่งไทยโดยเฉพาะทองรูปพรรณอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับไทยเป็นอุตสาหกรรมครบวงจรตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ 1 เป็นการผลิตเพื่อส่งออกร้อยละ 80 ส่วนอีกร้อยละ 20 เป็นการจำหน่ายภายในประเทศ ปัจจุบันมีผู้ผลิตอัญมณีและเครื่องประดับที่จดทะเบียนอยู่ในระบบราว 2,200 ราย และอีกนับพันรายเป็นธุรกิจในครัวเรือน สำหรับโครงสร้างอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับไทย จำแนกเป็น

1) อุตสาหกรรมเจียระไนพลอยสี ส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมในครัวเรือน ใช้เครื่องมือเครื่องจักรผลิตอย่างง่ายไม่ซับซ้อน จึงใช้เงินลงทุนไม่สูงนัก และช่างฝีมือไทยมีทักษะและความชำนาญในการเจียระไนพลอยสีเป็นที่ยอมรับในตลาดโลก รวมถึงผู้ประกอบการมีเทคนิคในการปรับปรุง

คุณภาพพลอยสีด้วยการหุงหรือเผาพลอยด้วยความร้อน ซึ่งเป็นภูมิปัญญาของไทยที่ยังไม่มีประเทศใดสามารถทำได้ทัดเทียม ทั้งนี้ คาดว่ามีการจ้างงานในอุตสาหกรรมเจียรไนพลอยสีเกือบ 20,000 คน โดยผู้ประกอบการเจียรไนพลอยสีและช่างฝีมือส่วนมากจะกระจุกตัวอยู่ในจังหวัดที่เป็นศูนย์กลางการผลิตและการค้าพลอยสีอย่างกรุงเทพฯ จันทบุรี และตาก

2) อุตสาหกรรมเจียรไนเพชร เป็นธุรกิจที่ต้องใช้เงินลงทุนสูงมาก เนื่องจากเครื่องมือที่ใช้ในการเจียรไนเพชรค่อนข้างซับซ้อน และใช้เทคโนโลยีสูง จึงต้องนำเข้าจากต่างประเทศ ประกอบกับมีต้นทุนฝักช่างเจียรไนใหม่ที่ค่อนข้างสูง จึงทำให้อุตสาหกรรมเพชรเจียรไนไทยส่วนใหญ่เป็นของบริษัทต่างชาติที่ย้ายฐานการผลิตมาตั้งโรงงานในไทย อาทิ เบลเยียม อิสราเอล เป็นต้น เพื่ออาศัยแรงงานฝีมือของไทยแต่มีค่าจ้างแรงงานที่ต่ำกว่าในประเทศของตนมาก รวมถึงใช้สิทธิประโยชน์จากมาตรการส่งเสริมการลงทุนของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) ทั้งนี้ ปัจจุบันมีการจ้างงานช่างฝีมือเจียรไนเพชรกว่า 4,000 คน

3) อุตสาหกรรมผลิตเครื่องประดับไทยมีชื่อเสียงในการผลิตเครื่องประดับทองและเครื่องประดับเงิน โดยช่างฝีมือไทยมีความสามารถผลิตสินค้าด้วยความประณีตและสวยงามเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ ส่งผลให้ไทยเป็นผู้ส่งออกเครื่องประดับเงินใน 2 อันดับแรกของโลกมานานนับทศวรรษ ทั้งนี้ ผู้ประกอบการส่วนใหญ่เป็นขนาดกลางและขนาดย่อมที่ผลิตสินค้าเพื่อส่งออกต่างประเทศและบางส่วนจำหน่ายในประเทศ จึงมีการผสมผสานระหว่างการผลิตสินค้าด้วยมือและใช้เครื่องจักรที่มีเทคโนโลยีค่อนข้างสูง โดยทั่วไปมักผลิตสินค้าแบบรับช่วงผลิต (Sub-Contract) หรือก็คือ การรับจ้างผลิตสินค้าตามคำสั่งของผู้ว่าจ้าง มีเพียงไม่กี่รายที่ผลิตสินค้าและจำหน่ายในแบรนด์ของตนเอง ขณะที่ธุรกิจขนาดเล็กมีจำนวนมากที่สุดในกลุ่มอุตสาหกรรมผลิตเครื่องประดับซึ่งมักจะผลิตสินค้าโดยใช้แรงงานฝีมือและใช้เครื่องมือเครื่องจักรอย่างง่าย เน้นจำหน่ายสินค้าในประเทศเป็นอุตสาหกรรมที่ยังคงต้องพึ่งพิงการนำเข้าทั้งในส่วนของโลหะมีค่าต่างๆ เช่น ทองคำ และเงิน รวมไปถึงอัญมณีบางประเภท โดยเฉพาะเพชร เนื่องจากไม่มีวัตถุดิบภายในประเทศ ประกอบกับวัตถุดิบพลอยที่ขุดพบภายในประเทศเริ่มมีจำนวนลดน้อยลง รวมถึงค่าจ้างแรงงานฝีมือที่สูงขึ้น ส่งผลให้ความได้เปรียบทางด้านต้นทุนการผลิตของไทยลดลง ดังนั้นอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับไทยจึงจำเป็นต้องเร่งพัฒนาฝีมือแรงงาน และเทคโนโลยีในการผลิต เพื่อก่อให้เกิดการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์อัญมณีและเครื่องประดับได้มากขึ้น และสร้างเชื่อมโยงไปสู่อุตสาหกรรมต่อเนื่องต่างๆ รวมไปถึงการขยายช่องทางการตลาด เพื่อเสริมสร้างอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับไทยให้มีศักยภาพในการแข่งขันในตลาดระดับโลกได้ต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อปริมาณการนำเข้าเพชรของประเทศไทย จากประเทศคู่ค้าหลัก 3 ประเทศ คือ ประเทศอิสราเอล ประเทศเบลเยียม และประเทศอินเดีย

ทบทวนวรรณกรรม

ทฤษฎีการค้าระหว่างประเทศของ Heckscher and Ohlin

ทฤษฎีนี้เป็นทฤษฎีต้นทุนเปรียบเทียบภายใต้ข้อสมมุติที่มีปัจจัยการผลิตเพียงปัจจัยเดียว และสาเหตุที่ทำให้เกิดการการค้าระหว่างประเทศ คือ ความแตกต่างกันของประสิทธิภาพการผลิตของแรงงาน ซึ่งการค้าระหว่างประเทศจะเกิดขึ้นจากความแตกต่างของทรัพยากรพื้นฐาน ดังนั้นประเทศที่มีทุนมากจะส่งออกสินค้าที่ใช้ทุนในการผลิตเป็นสินค้าส่งออกที่สำคัญของประเทศ ส่วนประเทศที่มีแรงงานมาก ก็จะส่งออกสินค้าที่ใช้แรงงานเป็นปัจจัยหลักในการผลิตเป็นสินค้าออก แต่คำว่าแรงงานมากหรือทุนมากนั้น อาจจะทำให้คำจำกัดความได้ 2 ลักษณะ ตามทฤษฎีของ Heckscher and Ohlin (อ้างถึงใน ศรีวงศ์ สุมิตร และสาลินี วรบัณฑิต, 2546, หน้า 112) ดังต่อไปนี้

1. ทฤษฎีของ Heckscher and Ohlin เมื่อใช้คำจำกัดความตามปัจจัยตามที่กล่าวข้างต้น การค้าระหว่างประเทศตามทฤษฎีของ Heckscher and Ohlin นั้น เกิดขึ้นจากการสะสมปัจจัยการผลิตที่แตกต่างกันระหว่างประเทศ โดยประเทศที่มีปัจจัยการผลิตชนิดใดมาก ก็จะผลิตสินค้าที่ต้องใช้ปัจจัยการผลิตชนิดนั้นมาก เพื่อส่งออก ตามทฤษฎีของ Heckscher and Ohlin ซึ่งมีข้อสมมุติอยู่ว่า (1) มีประเทศอยู่ 2 ประเทศ คือประเทศ A และ B และมีปัจจัยการผลิตอยู่ 2 ชนิด คือ แรงงานและทุน ซึ่งทั้ง 2 ประเทศทำการผลิตสินค้า 2 ชนิด คือ สินค้า X และสินค้า Y (2) การผลิตอยู่ภายใต้สภาวะที่มีต้นทุนในการผลิตคงที่ (3) รูปแบบในการผลิตสินค้าของทั้ง 2 ประเทศเหมือนกัน และ (4) ประเทศ A มีแรงงานมากกว่าประเทศ B

2. ทฤษฎีของ Heckscher and Ohlin เมื่อใช้คำจำกัดความตามราคาของปัจจัย ซึ่งถ้าทฤษฎีของ Heckscher and Ohlin เป็นจริงแล้ว ประเทศที่ผลิตสินค้า X ซึ่งใช้แรงงานมากในการผลิตและผลิตได้ในราคาที่ถูกลง จะต้องเป็นประเทศที่มีแรงงานมากนั้น หมายถึง ประเทศ ที่มีสัดส่วนราคาของสินค้า P_X/P_Y ต่ำ จะเป็นประเทศที่มีสัดส่วนราคาของปัจจัยการผลิตต่ำ ดังนั้นสัดส่วนราคาของสินค้า P_X/P_Y ต่ำ สัดส่วนราคาของปัจจัยจะต่ำด้วย และเมื่อการค้าระหว่างประเทศเกิดขึ้น ก็จะส่งสินค้า X เป็นสินค้าออก

ทฤษฎีต้นทุนค่าเสียโอกาส

Harberler (อ้างถึงใน ศรีวงศ์ สุมิตร และสาลินี วรบัณฑิต, 2546, หน้า 31-32) กล่าวว่าไว้ว่า ต้นทุนของสินค้าชนิดหนึ่ง จะเท่ากับจำนวนของสินค้าชนิดอื่นที่ต้องเสียสละไป เพื่อให้ได้รับปัจจัยการผลิตหรือทรัพยากรที่เพียงพอที่จะผลิตสินค้าชนิดแรกเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งหน่วย ทั้งนี้แรงงานไม่ใช่ปัจจัยเพียงอย่างเดียวที่นำมาใช้ในการผลิต ดังนั้นต้นทุนของสินค้าจึงเกิดขึ้นจากจำนวนปัจจัยการผลิตทั้งหมดที่ใช้ในการผลิตสินค้านั้น ประเทศที่มีต้นทุนค่าเสียโอกาสสำหรับสินค้าหนึ่งต่ำกว่า ถือว่ามีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในสินค้านั้น และมีความเสียเปรียบโดยเปรียบเทียบในสินค้าอื่น Harberler พยายามศึกษาถึงข้อบกพร่องและแก้ไขปรับปรุงทฤษฎีการค้าระหว่างประเทศของสมัยคลาสสิกโดยได้เพิ่มข้อสมมุติฐานในการพิจารณา คือ ปัจจัยการผลิตมีหลายชนิดมิได้มีเพียงแรงงานเพียงปัจจัยเดียว และปัจจัยบางชนิดนั้นไม่สามารถใช้ทดแทนกันได้อย่างสมบูรณ์ การโยกย้ายปัจจัย

การผลิตจากอีกที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งทำให้เกิดต้นทุนเพิ่ม คือ ค่าขนส่ง นอกจากนี้ ยังมีต้นทุนค่าเสียโอกาสเกิดขึ้นด้วย

ทฤษฎีอุปสงค์

Nicholson (1983, p. 386-388) ได้ให้ความหมายของกฎของอุปสงค์ไว้ว่า ปริมาณสินค้าและบริการชนิดใดชนิดหนึ่งที่ผู้บริโภคต้องการซื้อย่อมแปรผกผัน (inverse relation) กับระดับราคาของสินค้าและบริการนั้น

จากกฎของอุปสงค์ดังกล่าว หมายความว่า เมื่อราคาสินค้าสูงขึ้น ผู้บริโภคก็จะซื้อสินค้าและบริการที่ลดลง และเมื่อราคาลดลงผู้บริโภคจะซื้อสินค้าในปริมาณมากขึ้น อาจเขียนเป็นฟังก์ชันอุปสงค์ได้ดังนี้ (Nicholson, 1983, p. 387)

$$Q_i = f(P_x)$$

การที่ปริมาณซื้อแปรผกผันกับราคาสินค้านั้น เกิดจากสาเหตุ 2 ด้าน คือ เป็นผลทางด้านรายได้ (income effect) และผลทางด้านการทดแทนกัน (substitution effect) (วันชัย ริมวิทย์กร และอัมรินทร์ พงศ์ ฉัตรราชม, 2548, หน้า 44-47)

1. ผลทางด้านรายได้ (income effect) ราคาสินค้าที่ลดลงทำให้ผู้บริโภคมีอำนาจซื้อ (รายได้แท้จริง) สูงขึ้น จึงซื้อสินค้าทุกชนิด (ที่เป็นสินค้าปกติ) เพิ่มขึ้น แต่ถ้าเป็นสินค้าด้อยคุณภาพก็จะซื้อลดลง

2. ผลทางด้านการทดแทน (substitution effect) ราคาสินค้าหนึ่งลดลงทำให้ผู้บริโภคเปลี่ยนจากสินค้าที่ใช้ทดแทนกันได้มาบริโภคสินค้าที่ราคาลดลงมากขึ้น

กรอบแนวคิดในการวิจัย

แบบจำลองในการศึกษา

การศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อปริมาณการนำเข้าเพชรของประเทศไทย จากประเทศคู่ค้าทั้ง 3 ประเทศ เขียนเป็นสมการได้ดังนี้

$$\log IM_i = \alpha + b_1 \log EX_j + b_2 \log PD + b_3 \log M_{li} + b_4 \log EX + b_5 \log CPI$$

โดยกำหนดให้

IM_i = ปริมาณการนำเข้าเพชรจากประเทศ i

EX_j = ปริมาณการส่งออกอัญมณีของประเทศไทย

PD = ระดับราคาเพชร

M_{li} = สัดส่วนการนำเข้าเพชรจากประเทศ i ต่อ รายได้ประชาชาติของไทย

EX = อัตราแลกเปลี่ยนดอลลาร์สหรัฐ

CPI = อัตราเงินเฟ้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาเป็นข้อมูลทุติยภูมิ แบบอนุกรมเวลาไตรมาส นับตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 ของปี พ.ศ. 2555 ถึง ไตรมาสที่ 4 ของปี พ.ศ. 2560 จำนวน 24 ไตรมาส ซึ่งเก็บรวบรวมจากธนาคารแห่งประเทศไทย กระทรวงพาณิชย์ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ วารสารเอกสารงานวิจัย และเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (descriptive analysis) เน้นวิเคราะห์ถึง รูปแบบของการนำเข้าเพชรของประเทศไทย จากประเทศคู่ค้าหลักสำคัญ 3 ประเทศ คือ ประเทศ-อิสราเอล ประเทศเบลเยียม และประเทศอินเดีย

2. การวิเคราะห์เชิงปริมาณ (quantitative analysis) ศึกษาโดยนำข้อมูลที่รวบรวมได้จากแหล่งต่าง ๆ มาประมวลผลโดยใช้วิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Ordinary Least Squares--OLS) สำหรับการศึกษปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อปริมาณการนำเข้าเพชรของประเทศไทย

ขอบเขตการศึกษา

การศึกษารั้้นนี้เป็นการศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อปริมาณการนำเข้าเพชรของประเทศไทย จากประเทศคู่ค้าสำคัญ 3 ประเทศหลัก คือ ประเทศอิสราเอล ประเทศเบลเยียม และประเทศอินเดีย โดยใช้ข้อมูลอนุกรมเวลาแบบรายไตรมาส ระหว่างไตรมาสที่ 1 ของปี พ.ศ. 2555 - ไตรมาสที่ 4 ของปี พ.ศ. 2560

ผลการวิจัย

กรณีประเทศอิสราเอล

$$\begin{aligned} \text{Log IMi} = & 219703.81 + 0.103\text{EXJ} + 0.012\log \text{PD} - 0.105\log \text{Mli} \\ & (5.6743)^{**} \quad (1.8982)^* \quad (-2.2249)^{**} \\ & - 0.010\log \text{EX} - 0.014\log \text{CPI} \\ & (4.4622)^{**} \quad (-2.7676)^{**} \end{aligned}$$

$$R^2 = 0.9498 \quad \text{DW.} = 1.3869$$

โดยที่ ค่าใน () คือ ค่า t-Statistic

*แสดงควมมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

**แสดงควมมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99

กรณีประเทศเบลเยียม

$$\begin{aligned} \text{Log IMi} = & 224500.72 + 0.432\text{EXJ} + 0.025\log \text{PD} + 0.923\log \text{Mli} \\ & (5.5634)^{**} \quad (1.9893)^* \quad (-2.1359)^{**} \end{aligned}$$

$$+ 0.020\log EX + 0.875\log CPI$$

$$(4.5733)** \quad (-2.8787)**$$

$$R^2 = 0.9598 \quad DW. = 1.4979$$

โดยที่ ค่าใน () คือ ค่า t-Statistic

*แสดงความมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

**แสดงความมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99

กรณีประเทศอินเดีย

$$\log IMi = 236600.72 + 0.372EXJ + 0.022\log PD - 0.977\log Mli$$

$$(5.3645)** \quad (1.9984)* \quad (-2.2358)**$$

$$+ 0.021\log EX + 0.024\log CPI$$

$$(4.584)** \quad (-2.9867)**$$

$$R^2 = 0.9597 \quad DW. = 1.5879$$

โดยที่ ค่าใน () คือ ค่า t-Statistic

*แสดงความมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

**แสดงความมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99

จากการประมาณค่าความสัมพันธ์สามารถอธิบายผลของตัวแปรต่างๆที่มีความสัมพันธ์กับประมาณการนำเข้าเพชรจากประเทศอิสราเอล ประเทศเบลเยียมและประเทศอินเดียโดยจะเห็นว่าในกรณีประเทศอิสราเอลปริมาณการส่งออกอัญมณีของประเทศไทย ระดับราคาเพชร สัดส่วนการนำเข้าเพชรจากประเทศอิสราเอลต่อรายได้ประชาชาติของไทยกับปริมาณการนำเข้าเพชรจากประเทศอิสราเอลมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันเช่น ระดับราคาเพชร มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.012 หมายความว่า ถ้าราคาเปลี่ยนแปลงไปร้อยละ 1 จะส่งผลให้ปริมาณการนำเข้าเพชรจากประเทศอิสราเอลเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกันร้อยละ 0.012 นั่นคือ หากราคาเพชรเพิ่มสูงขึ้นจะส่งผลให้ปริมาณการนำเข้าเพชรจากประเทศอิสราเอลสูงขึ้นไปด้วยเท่ากับร้อยละ 0.012 และจะเห็นว่าในกรณีประเทศอิสราเอล อัตราแลกเปลี่ยนดอลลาร์สหรัฐและอัตราเงินเฟ้อ มีความสัมพันธ์กับปริมาณการนำเข้าเพชรจากประเทศอิสราเอลในทิศทางตรงกันข้าม ซึ่งหมายความว่า หากอัตราแลกเปลี่ยนดอลลาร์สหรัฐและอัตราเงินเฟ้อเปลี่ยนแปลงไปร้อยละ 1 จะส่งผลให้ปริมาณการนำเข้าเพชรจากประเทศอิสราเอลเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางตรงกันข้ามร้อยละ 0.010 และ 0.014

ส่วนกรณีประเทศเบลเยียมจะเห็นว่าหากพิจารณาจากตัวแปรปริมาณการส่งออกอัญมณีของประเทศไทยระดับราคาเพชร สัดส่วนการนำเข้าเพชรจากประเทศเบลเยียมต่อรายได้ประชาชาติของไทย อัตราแลกเปลี่ยนดอลลาร์สหรัฐ อัตราเงินเฟ้อ กับปริมาณการนำเข้าเพชรจากประเทศเบลเยียมมีความสัมพันธ์กันในทิศทางเดียวกัน หมายความว่า หากตัวแปรดังกล่าวเปลี่ยนแปลงไปก็จะส่งผลให้ปริมาณการนำเข้าเพชรจากประเทศเบลเยียมเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกันเท่ากับค่าสัมประสิทธิ์ของแต่ละตัวแปรนั่นเอง

ในกรณีประเทศอินเดียปริมาณการส่งออกอัญมณีของประเทศไทย ระดับราคาเพชร สัดส่วนการนำเข้าเพชรจากประเทศอินเดียต่อรายได้ประชาชาติของไทยกับปริมาณการนำเข้าเพชรจากประเทศอินเดียมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันเช่น ระดับราคาเพชร มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.022 หมายความว่า ถ้าราคาเพชรเปลี่ยนแปลงไปร้อยละ 1 จะส่งผลให้ปริมาณการนำเข้าเพชรจากประเทศอินเดียเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกันร้อยละ 0.022 นั่นคือ หากราคาเพชรเพิ่มสูงขึ้นจะส่งผลให้ปริมาณการนำเข้าเพชรจากประเทศอินเดียสูงขึ้นไปด้วยเท่ากับร้อยละ 0.022 และจะเห็นว่าในกรณีประเทศอินเดีย อัตราแลกเปลี่ยนดอลลาร์สหรัฐและอัตราเงินเฟ้อ มีความสัมพันธ์กับปริมาณการนำเข้าเพชรจากประเทศอินเดียในทิศทางตรงกันข้าม ซึ่งหมายความว่า หากอัตราแลกเปลี่ยนดอลลาร์สหรัฐและอัตราเงินเฟ้อเปลี่ยนแปลงไปร้อยละ 1 จะส่งผลให้ปริมาณการนำเข้าเพชรจากประเทศอินเดียเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางตรงกันข้ามร้อยละ 0.021 และ 0.024

อภิปรายผล

1. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อปริมาณการนำเข้าเพชรของประเทศไทยจากประเทศ-อิสราเอล จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อปริมาณการนำเข้าเพชรของประเทศไทยจากประเทศอิสราเอล ประกอบด้วย ระดับราคาเพชร สัดส่วนการนำเข้าเพชรจากประเทศอิสราเอล ต่อรายได้ประชาชาติของไทย อัตราแลกเปลี่ยนดอลลาร์สหรัฐ และ ปริมาณการส่งออกอัญมณีของประเทศไทย โดยพบว่า ตัวแปรระดับราคาเพชร สัดส่วนการนำเข้าเพชรจากประเทศอิสราเอล ต่อรายได้ประชาชาติของไทย และปริมาณการส่งออกอัญมณีของประเทศไทย มีความสัมพันธ์กับปริมาณการนำเข้าเพชรของประเทศไทยจากประเทศอิสราเอลในทิศทางเดียวกัน ส่วนตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนดอลลาร์สหรัฐ มีความสัมพันธ์กับปริมาณการนำเข้าเพชรของประเทศไทยจากประเทศอิสราเอลในทิศทางตรงกันข้าม

2. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อปริมาณการนำเข้าเพชรของประเทศไทยจากประเทศเบลเยียม จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อปริมาณการนำเข้าเพชรของประเทศไทยจากประเทศเบลเยียม ประกอบด้วย สัดส่วนการนำเข้าเพชรจากประเทศเบลเยียม ต่อรายได้ประชาชาติของไทย ระดับราคาเพชร และระดับอัตราเงินเฟ้อ โดยตัวแปรทั้ง 3 มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับปริมาณการนำเข้าเพชรจากประเทศเบลเยียม นอกจากนี้ยังพบว่า ความยืดหยุ่นของปริมาณการนำเข้าเพชรของประเทศไทยจากประเทศเบลเยียม ต่อสัดส่วนการนำเข้าเพชรจากประเทศเบลเยียม ต่อรายได้ประชาชาติของไทย และความยืดหยุ่นของปริมาณการนำเข้าเพชรของประเทศไทยจากประเทศเบลเยียม ต่อระดับอัตราเงินเฟ้อ มีค่าใกล้ 1 แสดงว่าการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยดังกล่าวจะส่งผลให้ปริมาณการนำเข้าเพชรจากประเทศเบลเยียมเปลี่ยนแปลงไปในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน

3. ปัจจัยที่มีอิทธิพลปริมาณการนำเข้าเพชรของประเทศไทยจากประเทศอินเดียจากการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อปริมาณการนำเข้าเพชรของประเทศไทยจากประเทศอินเดีย ประกอบด้วย สัดส่วนการนำเข้าเพชรจากประเทศอินเดีย ต่อรายได้ประชาชาติของไทย ระดับราคาเพชร และอัตราแลกเปลี่ยนดอลลาร์สหรัฐ โดยที่ตัวแปรสัดส่วนการนำเข้าเพชรจากประเทศอินเดีย ต่อรายได้ประชาชาติของไทย และระดับราคาเพชร มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับปริมาณการ

นำเข้าเพชรของประเทศไทยจากประเทศอินเดีย ส่วนตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนดอลลาร์สหรัฐ มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับปริมาณการนำเข้าเพชรของประเทศไทยจากประเทศอินเดีย นอกจากนี้ยังพบว่า ความยืดหยุ่นของปริมาณการนำเข้าเพชรของประเทศไทยจากประเทศอินเดีย ต่อสัดส่วนการนำเข้าเพชรจากประเทศอินเดีย ต่อ รายได้ประชาชาติของไทย มีค่าใกล้เคียง 1 แสดงว่าการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยดังกล่าวจะส่งผลให้ปริมาณการนำเข้าเพชรจากประเทศอินเดียเปลี่ยนแปลงไปในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้

จากการศึกษาที่ผ่านมาทำให้ทราบถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อปริมาณการนำเข้าเพชรของประเทศไทยจากประเทศต่าง ๆ ทั้ง 3 ประเทศ ซึ่งพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลให้การนำเข้าเพชรจากประเทศต่าง ๆ ที่สำคัญ คือ ระดับราคาเพชร และสัดส่วนระหว่างปริมาณการนำเข้าเพชรจากประเทศต่าง ๆ ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศไทย ซึ่งสัดส่วนดังกล่าวคือ ดัชนีการฟุ่มตลาดของประเทศคู่ค้าที่ต้องการส่งออกเพชรมายังประเทศไทยนั่นเอง โดยพบว่า สัดส่วนดังกล่าวต่างมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับปริมาณการนำเข้าเพชร ทั้งนี้อาจเป็นไปได้ว่าการที่ประเทศต่าง ๆ พากันฟุ่มตลาดสินค้าเพชรมากขึ้น ทำให้เกิดการได้รับประโยชน์ทั้งทางตรง และทางอ้อมต่อผู้นำเข้าเพชร จึงทำให้ปริมาณการนำเข้าเพชรเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกันกับดัชนีการฟุ่มตลาดของประเทศคู่ค้า อย่างไรก็ตาม การฟุ่มตลาดดังกล่าวแม้จะให้ประโยชน์ต่อผู้นำเข้าก็ตาม แต่ถ้ากระทำโดยไม่เหมาะสมหรือเกินขอบเขตก็อาจส่งผลกระทบในทางลบได้ รัฐบาลจึงควรให้ความสำคัญต่อการเจรจาทางการค้า โดยเฉพาะจากประเทศคู่ค้าเพชรที่สำคัญทั้ง 3 ประเทศและควรสอดส่องดูแลการฟุ่มตลาดดังกล่าว เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้นำเข้าของประเทศให้มากที่สุด

นอกจากนี้พบว่า ปริมาณการนำเข้าเพชรที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับระดับราคาเพชรนั้น แม้ว่าเพชรจะเป็นสินค้าที่ไม่ปกติ คือ ปริมาณซื้อในช่วงแรก ๆ จะเพิ่มขึ้นตามราคาที่ปรับตัวเพิ่มขึ้นก็ตาม แต่ถ้าระดับราคาเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องและยาวนาน ปริมาณความต้องการเพชรก็อาจปรับตัวลดลงได้ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อผู้ที่นำเข้าเพชรมากักตุนเพื่อหวังกำไรส่วนต่างได้ ดังนั้นเพื่อป้องกันความเสียหายอันอาจเกิดขึ้นได้จากสภาวะการณ์ผันผวนดังกล่าว ผู้ประกอบการนำเข้าเพชรควรติดตามสภาวะการณ์ดังกล่าว และนำเข้าอย่างระมัดระวังและรอบคอบ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบการส่งออกอัญมณีจากประเทศคู่ค้าทั้ง 3 ประเทศ อันได้แก่ประเทศอิสราเอล ประเทศเบลเยียม ประเทศอินเดีย
2. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการส่งออกส่งออกอัญมณีจากประเทศคู่ค้าทั้ง 3 ประเทศ อันได้แก่ประเทศอิสราเอล ประเทศเบลเยียม ประเทศอินเดีย

เอกสารอ้างอิง

- กรมการค้าต่างประเทศ. (2561). **ขั้นตอนการนำเข้าเพชร**. ค้นเมื่อ 22 สิงหาคม 2562, จาก [http://www.dft.moc.go.th/the_files/\\$\\$10/level4/00000282_step_im_Kimberley.htm](http://www.dft.moc.go.th/the_files/$$10/level4/00000282_step_im_Kimberley.htm)
- กระทรวงพาณิชย์. (2561). **สถิติการค้าระหว่างประเทศ**. ค้นเมื่อ 1 กันยายน 2562, จาก <http://www2.ops3.moc.go.th/menucomth/>
- ทิชากร เกสรบัว. (2549). **การนำเข้าผ้าฝ้ายจากประเทศจีน**. วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตร์-มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- นงนุช หวังสวาสดี. (2549). **ปัจจัยกำหนดมูลค่าการนำเข้าไวน์ของประเทศไทย**. สารนิพนธ์เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- บุญส่ง เฉลิมชัยกุล. (2546). **การนำเข้าผลิตภัณฑ์เครื่องหนังในประเทศไทย**. สารนิพนธ์เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- มหาวิทยาลัยรามคำแหง, งานพัฒนาและจัดการสารสนเทศ. (2551). **สนทนายั่ว: เพชร**. ค้นเมื่อ 20 สิงหาคม 2551, จาก <http://www.lib.ru.ac.th/journal/diamond.html>
- มานวินทร์ คงโต. (2549). **ความต้องการเพชรพลอยไทยในสหรัฐอเมริกา**. สารนิพนธ์เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วันชัย ริมวิทยากร และอัมรินทร์พงศ์ ฉัตราคม. (2548). **ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์จุลภาค**. ม.ป.ท.
- ศรีวงศ์ สุมิตร และสาธิตี วรบัณฑิต. (2546). **เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ** (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สิริพร ภูแก้ว. (2549). **การนำเข้าปลาทูน่าของประเทศไทย**. สารนิพนธ์เศรษฐศาสตร์-มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- Nicholson, W. (1983). **Intermediate microeconomics and its application** (3rd. ed.). Chicago: Dryden Press.